

PROJECTGROEP:

TITEL VAN HET PROJECT:

Gelieve de vragen te beantwoorden met één van de volgende cijfers: 1 (zeer zwak) - 2 (onvoldoende) - 3 (voldoende) - 4 (ruim voldoende) - 5 (uitstekend) - 0 (geen mening)

Uitvoering van het project:

1. Beantwoordden de opvoeringen aan het vooropgezette doel?	
2. Hoe was de acteerkwaliteit?	
3. Hoe was de vormgeving?	
4. Beoordeel de tekstkeuze/dramaturgie.	
5. Werd het project gerealiseerd in de juiste accommodatie?	
6. Werd het project gerealiseerd binnen de vooropgestelde termijn?	
7. Stonden de voorbereidingsfase en het geïnvesteerde budget in een goede verhouding tot het aantal uitvoeringen?	
8. Was het project op een natuurlijke manier ingebed in het bestaande landschap? M.a.w. zochten de initiatiefnemers een of andere vorm van samenwerking met een gesubsidieerde instelling? (Vb. cultureel centrum, kunstencentrum, muziekensemble..)	
9. Maakte het project de zelfgestelde ambities waar?	

Relatie tot het publiek:

1. Werden er voldoende inspanningen geleverd om het project via de media bekend te maken?	
2. Had de publieksbelangstelling een meer dan lokaal karakter?	
3. Werd een jong en nieuw publiek bereikt?	
4. Beoordeel de spreiding van het project.	

Andere vragen:

1. Bracht het project een toekomstgerichte dynamiek op gang? M.a.w. werd steun geboden aan een kern van theatermakers die op weg zijn zich tot gezelschap te ontwikkelen?	
2. Verantwoordden de complexiteit en het relatief onconventioneel en experimenteel karakter van het project zijn plaats in de projectenpot?	
3. Was het een maatschappelijk relevant project?	
4. Waren de kwaliteit en de originaliteit van het project van die aard dat de initiatiefnemers iets wezenlijks hebben toegevoegd aan het structureel gesubsidieerde theaterlandschap?	

Opmerkingen of bedenkingen:

maatschappij, niet wij, heeft de kunst voor autonoom verklaard en haar bij wijze van spreken in haarzelf een plaats naast de economie, de politiek, de godsdienst, het recht of het onderwijs toegewezen. Daaruit volgt echter ook dat de vraag naar de verhouding tussen kunst en economie een heel andere inzet heeft op het niveau van theater- en dansgezelschappen, kunstencentra, musea, enzovoorts. Kunstorganisaties bewegen zich immers niet alleen binnen het kunstsysteem. Ze maken kunstwerken of esthetische communicatie mogelijk, maar vallen daar uiteraard niet mee samen (één enkele avant-gardistische uitzondering daargelaten; misschien moet iemand bij een volgende subsidieronde inderdaad maar eens een dossier indienen dat een podiumkunstenorganisatie tot podiumkunstwerk promoveert...).

II

Kunstorganisaties (co-)produceren en/of distribueren kunstwerken. Ze committeren zich in de regel primair aan het kunstsysteem. Maar ze verrichten ook betalingen (economisch systeem), ze sluiten contracten af (juridisch systeem), ze pogen een voor hen gunstige overheidswind te laten waaien (politiek systeem), en tussendoor trachten ze ook lovende recensies voor de eigen producten te krijgen (massamediaal systeem). Kunstorganisaties werken dus als het ware op het kruispunt van meerdere maatschappelijke domeinen. Dat resulteert noodzakelijk in spanningen en ambivalenties. De organisatie moet bijvoorbeeld economisch weten te overleven, wat gewoonweg synoniem is met het kunnen verrichten van de vereiste betalingen. Deze budgettaire rationaliteit kan botsen met de artistieke logica – met de communicatie van de kant van de artistiek leider over een gewenst soort esthetische communicatie. Of – ander voorbeeld – een contract raakt niet rond omdat het vanuit artistiek oogpunt enkele perfect legitieme clausules bevat die evenwel indruisen tegen een lokale wetgeving, bijvoorbeeld op het punt van de brandveiligheid. De maatschappelijke polyvalentie van kunstorganisaties zorgt er kortom voor dat ze nooit uitsluitend met het kunstsysteem te maken hebben. Anders dan hun naam suggereert, kunnen ze nimmer een strikt artistieke logica aanhouden, op straffe van economische of juridische zelfdestructie (ook hier liggen overigens meerdere aanknopingspunten voor mogelijke avant-gardistische strategieën).

In zekere zin illustreert de binnen kunstorganisaties gangbare arbeidsdeling hun meervoudig maatschappelijk statuut. Op het eerste gezicht weerspiegelt die taakopsplitsing de daarbuiten bestaande functionele differentiatie van de maatschappij in diverse deeldomeinen of